

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Г, в закрито заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Янк. Иванова Вранеску

Членове: Пламен Колев

Никола Чомпалов

като разглежда докладваното от Мария Янк. Иванова Вранеску Въззивно гражданско дело № 20221100511819 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435, ал.2, т.7 от ГПК.

Образувано е по жалба на ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД, ЕИК ****, с представител юрк. К.И. срещу Постановление на ЧСИ И.Ц. за разносните, обективирани в съобщение с изх. №11 401/19.09.2022 по изпълнително дело № 20227840401091/2022г., с което на дружеството са начислени в тежест на дружеството такси по ЗЧСИ в размер на 1 358,09 лева. Взыскател се явява ЧСИ И.Ц., а начислената такса е по т.26 от ТРЗЧСИ.

Жалбоподателят намира, че пропорционалната такса по т.26 от ТРЗЧСИ е неправилна и незаконосъобразно възложена в тежест на застрахователното дружество. Посочва, че взыскателят не е потърсил доброволно плащане от дружеството чрез предоставяне на банкова сметка и срок за плащане, а ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД не е разполагало с данни за банковата му сметка, по която да нареди присъдените разноски. Твърди, че дружеството е погасило дълга си в срока за доброволно изпълнение, видно от представения с настоящата жалба платежен документ. Счита, че по делото не са извършвани изпълнителни действия от ЧСИ и начисляването на всички такси, особено тази по т. 26 от ТРЗЧСИ е неоснователно и не е пропорционално на усилията на ЧСИ да събере дълга, с оглед на неговото доброволно плащане. Сочи, че застрахователят не е давал никакъв повод да се образува и води изпълнително дело и съответно ЧСИ няма основание да иска да се изплатят начислените такси. Длъжник е застрахователно дружество, което обстоятелство предполага лесното събиране на вземането. Моли, таксите да не бъдат изплащани.

Взыскателят по изпълнителното дело, редовно уведомен, не подава становище.

Съдебният изпълнител по изп. д. №20227840401091 е изложил подробни мотиви по обжалваното постановление, съгласно разпоредбата на чл. 436, ал. 3 ГПК. Счита жалбата за неоснователна. Твърди, че е извършил необходимите действия и начислените такси по т. 26 от ТРЗЧСИ трябва да му бъдат изплатени.

Съдът като взе в предвид становищата на страните и представените с преписката доказателства и намира за установено следното :

На 08.09.2022 г. по молба с вх.№8240 на вискателя Л.Г.Г. е образувано изп. д. №20227840401091 срещу ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД въз основа на изпълнителен лист издаден по ГД №2510/2017, с което длъжникът е осъден да заплати на адв. Л.Г. сумата от 15 196,60 лева.

В молбата за образуване на изпълнителното дело вискателят възлага на съдебния изпълнител извършването на всички действия за събиране на вземанията, включително и определяне начина на изпълнение.

Въз основа на приложени по делото документи за извършени действия от ЧСИ, съдебният изпълнител е приел такси по тарифата към ЗЧСИ в размер на 1 424,09 лева /66 лв. първоначална обикновена такса и 1 358.09 лв. пропорционална такса по т.26 от ТТРЗЧСИ .

По делото е приложена сметка за дълга, от която се установява, че са начислени общо 16 619,69 лева, от които 1 424,09 лева – такси по тарифата към ЗЧСИ.

На 09.09.2022 г. ЧСИ връчва на длъжника ЗАД„Д.Б.: Ж. и З.“ АД на основание чл. 428 ГПК покана за доброволно изпълнение.

В последствие, съдебният изпълнител е изпратил запорно съобщение до ЗАД„Д.Б.: Ж. и З.“ АД, с което е наложил запор върху вземанията и банковите касети на длъжника ЗАД„Д.Б.: Ж. и З.“ АД, като е отправил изрична покана на основание чл. 508, ал. 3 ГПК да бъдат внесени дължимите суми по сметката на ЧСИ.

На 14.09.2022 г., ЗАД„Д.Б.: Ж. и З.“ АД уведомява съдебния изпълнител, че дължимите суми по задължението по ИД №202276840401091/22 са изцяло заплатени на 13.09.2022 година в размер на 15 196,60 лева, което е вземането по изпълнителния лист. ЧСИ е изпратил до банката на ответника запорно съобщение и сумата, видно от извлечението от сметката на ЧСИ сумата е преведена от банката на ответника на дата 13.09.22г.. Следва извод, че сумата е заплатена въз основа на запора наложен от ЧСИ върху банковата сметка на длъжника, а не е заплатена от него доброволно, т.е. резултат е от изпълнителните действия на ЧСИ.

На 08.09.2022 г. длъжникът е депозирал възражение по изпълнителното дело, с което е оспорен размерът на дължимите разноси по т.26 от ТРЗЧСИ, като прекомерно завишени. Наведени са доводи, че по делото не са извършвани изпълнителни действия от ЧСИ. Наведени са доводи, че таксата по т.26 от ТРЗЧСИ е незаконосъобразно възложена в тежест на дружеството.

С обжалвания акт ЧСИ отказва да редуцира приетите по делото разноси, представляващи размера на пропорционалната такса по т. 26 ТРЗЧСИ, доколкото сумата не е заплатена преди образуване на изпълнителното дело..

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Подлежащите на обжалване действия в изпълнителното производство, както и кръга от субекти, процесуално легитимирани да предявят жалба. Съгласно чл. 435, ал. 2, т.7 ГПК длъжникът може да обжалва постановлението за разноските. Въпросът за разноските се поставя във всяко съдебно производство, поради което уредбата му в действащия ГПК се съдържа в част I „Общи правила“. Тази част важи, както за исковия процес във всичките му етапи, така и за изпълнителното производство - задължението на длъжника за разноси е изрично уредено чл. 79 ГПК.

Съгласно чл.82 и чл.83 ЗЧСИ таксите събирани от ЧСИ са прости и пропорционални. В конкретния случай се оспорва дължимостта на пропорционалната такса. Съдът намира, че за ЧСИ е възникнало основание да

я събира в законовия размер, предвид, че сумата събрана за погасяване на задължението по изпълнителния лист е събрана въз основа изпълнителните действия предприети от съдебния изпълнител – налагане на заповед върху банкова сметка, в резултат на което банката е извършила превод на дължимата сума. След като сумата е събрана след образуване на изпълнителното дело и в резултат изпълнителните действия на ЧСИ, то на осн.чл.83 от ЗЧСИ и чл.26,б.Г ТТСЗЧСИ длъжника дължи на ЧСИ пропорционалната такса в процентно съотношение от събраното съобразно предвиденото в чл.26 от ТТСЗЧСИ в едно с начисленото ДДС.

Предвид на изложеното таксата се явява правилно определена и отказа на ЧСИ да я отмени се явява правилен. Частната жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от 27.09.2022 г., подадена от ЗАД „Д.Б.: Ж. и З.“ АД срещу отказа на ЧСИ И.Ц., рег. №784 по изп. д. №,20227840401091, да отмени постановлението си, с което възлага такса по т.26 от ТРЗЧСИ на длъжника ЗАД „Д.Б. Ж. и З. АД в размер на 1 358,09 лева на длъжника като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____